

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	8 дин.
за пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 26. Августа 1890.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
Преплату ваља слати упутницом на општин-
ски суд а све кореспонденције на уредника
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
Неплаћена писма не примају се.

ВОЈНЕ НАРЕДБЕ

I.

(ПОЗИВ ЗА ПЕШАДИЈУ РЕДОВНЕ ВОЈСКЕ)

На основу решења Господина Министра војног ФБМ 410. од 4. тек. месеца и претписа Команданта дунавске дивиз. области од 11. тек. мес. Бр. 402., вежбаће се сва пешадија редовне војске, од 25. Септембра до закључно 4. Октомбра тек. године.

На ово вежбање имају доћи и сви резервни официри, који припадају и који су већ распоређени у пешадији редовне војске, и то у службеном оделу.

Од овог вежбања ослобођавају се сви они обвезници овога позива, који су били употребљени на вучу и разношење оружја, или су ове године одслужили у сталноме кадру или условно отпуштени.

На ово вежбање позива се и сав персонал пуковских и батаљонских штабова, са дотичном комором, а тако исто и све четне коморе.

Обвезници редовне војске, а тако и коморције, било да имају комору или не, да се неизоставно јаве 24. Септембра у своју команду, у логор испод „Бањице“.

Од вежбе неће се нико (сем болесних) ослободити, нити ће се молба за ослобођење примати.

За неоправдан изостанак биће сваки најстрожије кажњен.

Обвезници ће понети храну како за себе, тако и за стоку, за одлазак и повратак.

Сиромашне обвезника општина ће по постојећем закону са трошком снабдеги.

Обвезници при поласку понеће собом: торбу, преобуку суд за воду, кашику, нож, виљушку и ситнице; а коморције доћи са прописаном спремом.

Сви обвезници допунског батаљона редовне војске са припадајућом комором морају бити 5. Септембра на конаку у логору испод „БАЊИЦЕ“.

Сви прекобројни редовне војске морају бити 6. Септембра на конаку испод „БАЊИЦЕ“.

Обвезници допунског батаљона и комора распушта се 6-тог а прекобројни 7-мог Септембра тек. год.; с тога ће понети храну за себе и стоку за одлазак, повратак и дан бављења у логору.

Од Управе вароши Београда 21 Августа 1890. године Бр. 11.616 у Београду.

II.

(ПОЗИВ ЗА РЕЗЕРВИСТЕ КОЊИЧКЕ БРИГАДЕ)

Сходно решењу Господина Министра војног Бр. 388. и предпису команданта дунавске дивизијске области од 8. Августа тек. године Бр. 379. имају се позвати на **10-то дневну вежбу у Ћуприји** резервисти коњичке бригаде сталног кадра.

Према овоме позивају се на 10-то дневну вежбу резервисти и то:

А). За штабове коњичких пукова:

а). Комесари; б). Профијантска комора само за III-ћи активни коњички пук — и в). Комора за воду.

В). Из ескадрона:

а). Све старешине; б). Комесари; в). Значари, г). Редови и д). Подкивачи.

Како резервисте, тако и комора, има се скупити ради прозива и смотре на дан 18. Септембра тек. године у 6 сати пре подне у доњем граду, одакле ће се упутити у Ћуприју.

Из канцеларије седмог пуковског округа, 20. Августа 1890. год. Бр. 5759. у Београду.

III.

(ПОЗИВ ЗА ДИВИЈСКУ КОЊИЦУ РЕДОВНЕ ВОЈСКЕ)

Решењем Г. Министра војног Бр. 5334 и предписом команданта дунавске дивизије Бр. 403. позива се на десето-дневно вежбање: *дивизијска коњица редовне војске од 25 септембра до 5 октобра, а коњица I позива народне војске од 6 до 16 октобра закључно.*

Први треба да дођу на конак у Београд на зборно место: *Западни врачар* 24. септембра, а други 5 октобра такође на конак у Београд, на исто зборно место.

На ову вежбу, имају доћи коњаници обадва позива са припадајућим персоналом, резервним официрима, старешинама и комором и са потпуном ратном спремом.

Са дивизијском коњицом редовне војске имају доћи 24. Септембра на конак у Београд и сви обавезници допунског ескадрона редовне војске са својом комором.

Бр. 5897 Из канцеларије VII пуковског округа 20. Августа 1890 године.

ОБЗНАНА

(О ИЗДАВАЊУ РАТНИХ СПОМЕНИЦА)

На основу расписа Господина министра војног од 7. Августа тек. год. ФАБр. 5431. и претписа команданта дунавске дивизијске области од 12. тек. мес. Бр. 4998, позивају се сви они, који су ма какву ратну службу отправљали за време првог и другог српско-турског рата у 1876-7-8 год., а желе имати споменицу на те ратове, да се јаве команди VIII. пук. округа, где ће се раздавати споменице како онима који их нису добили тако и онима који су их изгубили.

Право на ове споменице имају и женске, које су за време рата отправљале болничарску, домаћинску и томе сличну дужност; а тако исто и породице умрлих и погинулих ратника; но ови последњи само с тим, да их могу чувати а не смеју носити.

Споменице ће се раздавати само до краја ове године, а за сваку ће се наплаћивати 0.50 дин. таксе.

Од стране команде седмог пуковског округа 20. Августа 1890. год. Бр. 5474. у Београду.

Рад општинског одбора.

XLIII. ВАНРЕДНИ САСТАНАК.

17. Августа 1890 год.

Били: Заст. преде. Члан Св. Карапешки; Чланови одбора: г. г. Ђ. Димитријевић, М. Марковић, Ј. Петковић, М. Маринковић, С. Новаковић, М. Цветковић, С. Азријел, М. Велизарић, Д. Најдонић, Н. Р. Поповић, Р. Петровић, К. П. Михајловић, В. Николић, Јов. Ђурић, М. С. Денчић, Г. Бркић, П. Цветановић, Коста П. Михајловић, Љубомир Јовановић, Ј. Симић, Р. Драговић, М. Јанковић, Адолаф Шток.

I.

Прс дневнога реда прочитани су и без измена усвојени записници одлука из седница 4. и 8. Августа тек. год.

II.

Грађевинско одељење рефереше, да је 13. тек. м. држана лицитација за маказамисање „Кнез Милошеве“ улице и да је остала на Борђе Л. Триковића по 0.34 дин. од квадр. метра.

По саслушању протокола (ГБр. 1012), решено: да се лицитација усвоји и посао Триковићу преда по излицитирану цену и тачно по условима.

ПОДЈИСТАК

НИЈЕ ХТЕО ЖРТВУ.

— С. ФРАНЦУСКОГ —

Да испричам нешто из 1882. . . .

Ускочим у вагон који беше празан, и заузмем седиште у ћошку, надајући се да ћу и остати сам; али се врата од једном нагло отворише и споља се зачу нечији глас:

— Пазите, пазите, налазимо се управо на раскрсници пруга; праг вагона је врло висок

Други неко крупнијим гласом одговори:

— Не бој се, Лорене, придржаћу се за гвожђе.

На вратима вагона указа се само глава с округлим шеширом; две снажне руке дочепаше кожне кајише, што су висиле с обе стране врата, и с тешком муком у вагон се скоро потрбушке испе круна људ., чије ноге чудно залушише на прагу. Погледам и — ужаснух се: човек, који на таго чудан начин уђе у вагон, немађаше погу; у лабаво затегнутим ногавицама приметих две — дрвене штуде.

Иза овог бедника указа се на вратима друго неко лице. Оно ушита:

— Јесте ли се наместили господине?

— Јесам момче, не бригај!

III.

Грађевинско одељење рефереше, да на лицитацији 26. ов. мес. за откопавање земље и калдрмисање „Каменичке“ улице није било лицитаната. Неки су предузимачи изјавили, да се тога посла никако не могу да приме; а Борђе Л. Триковић поднео је понуду (ГБр. 1017) да:

а). Данашњу калдрму раскопа и земљу до нове нивеле откопа према условима лицитације, плану и профилу по 0.85 дин. од куб. метра, а да откопану земљу однесе у бару „Венецију“; и

б). Нову калдрму, са додатком свога камена, да сагради по 3.30 дин. од квадр. метра, а песка да употреби $\frac{1}{3}$ кодубарског и $\frac{2}{3}$ ташмајданског.

Из разлога, што је ова улица врло стрма и по све узана, због чега ће рад у њој имати великих тешкоћа, Одбор је нашао да се може усвојити повуда Борђа Триковића, па је решио: да му се уступи и откопавање и калдрмисање по условима који су изложени и у понуди

IV.

Председништво саопштава, да је откопавање другог дела „Београдске“ улице уступљено Живку Тришићу погодбом ГБр. 992. по 0.85 дин. од куб. метра и да ће се за сада откопати само онолико, колико је потребно да се наспе у „Кеез Милошеву“ улицу, до 3000 куб. метара.

Почем је одлуком у последњој седници председништво било на ово овлашћено — Одбор прима к знању данашње саопштење.

V.

Грађевинско одељење износи молбу становника доњег дела „Војничке“ улице (ГБр. 1041) да се откопавање продужи до последње куће у тој улици.

Молба гласи:

„Према одлуци одборске седнице Суда општине београдске, одобрено је, да се „Војничка“ улица сва откопа и калдрмише, до краја тако званог „Рајићевог венца“. Предузимач Тришић откопао је само до кафане „Рајићев венац“, а не до шанца, гди је последња кућа.

За то потписани молимо, да се до шанца „Рајићевог венца“, гди је последња кућа, продужи откопавање и калдрми-

Слуга, по изгледу ислужени војник, поше се у вагон с пуним наручјем ствари, завијених у црну и жуту артију и брижљиво повезаних. Поређа све на мрежу изнад главе путника, на протеза:

— Овде је све. Има пет завијутака. Слаткиши, лутка, добш, пушка и колачи с цигерницом!

— Лено, момче.

— Срећан пут, господине!

— Хвала, Лорене. V здрављу!

Слуга се поклони и оде, залутив врата за собом.

Погледам на сапутника. Могоа је имати око тридесет и пет година, ма да му је коса скоро сасма бела; на прсима читав низ одапчија; велики бркови, врло крупан човек, гојазан и силњив — од чега обично пате урађени људи, који се не крећу.

Обриса чело, одану и гледајући право ушита ме:

— Смита ли вам дин, господине?

— О, не, ни мало! —

Очи, глас, лице — све ми дође од једном познато. Извесно сам гди видео овог човека, говорио, руковао се са њиме. Али где, када? . . . Морало је бити давно . . . врло давно.

Залуд се мучах да растресем успомене. Неопредељено сећање . . . слаба сенка . . . никако да оживи слика! . . .

И он мене посматраше испитујућим погледом, као кад се човек спомиње нечег, али слабо, непотпуно. Обретосмо очи на другу страну, но после неколико секунда погледи нам се опет сусреташе, и ја отпочнем:

— Извините, али се мени чини да се обојица мучимо у сећању. Хајде да размислимо заједно гди смо се и када познали.

саће, јер ако се по нашој молби не продужи још у дужици за 78 метара, ми ћемо бити са нашим имањем магеријално оштећени. Земља која се буде откопавала треба да се у продужењу шанца наспина јер ће јевтиније по кубичку кошати и ми ћемо са нашим имањем бити потпуно осигурани, јер иначе наше имање до сада је било у опасности због поплаве воде кад бујна киша падне због брда (шанца), зато и треба да се до последње куће откопа и кадрише.

По саслушању мишљења грађевинског одељка, Одбор је изабрао комисију: од г. г. Н. Р. Поповића и Ђоке Димитријевића да са опш. инжењером иду на лице места и за идућу седницу поднесу мишљење шта би ваљало урадити.

VI.

Грађевинско одељење реферише, да је лицитација 7. т. м. за откопавање „Југовићеве“ улице остала на Ристу Крстића по 1·18¼ дн. од куб. метра, али је после тога покушавано да се другом кратком лицитацијом добије јевтинија цена, пошто је измењено где ће се земља наспинати те наређено да се 2650 м. наспине на дунавско поље а 450 у „Љубичину“ улицу.

По саслушању реферата ГБр. 969 и 1011, одбор је одлучио, да се Ристи Крстићу уступи откопавање „Југовићеве“ улице по излицитирану цену, и с условом да наспинање изврши како је преиначењем наређено.

VII.

Грађевинско одељење реферише да је истекао рок у коме је предузимач Риста Крстић имао свршити нову кадруму у улицама „Савској“ и „Мајданској“.

Према ранијој одлуци (ГБр. 977) Одбор решава: да правобранилац општински даде своје мишљење и да се од предузимача узме изјава: за што посао није свршио по уговору, па да се изнесе у седницу.

VIII.

Председништво реферише, да је регулациона комисија (по одлуци од 3. Јуна пр. год. ГБр. 434) извршила у главном преглед ситуационих планова и дала своје мишљење какве измене у регулацији треба предвидети и у планове их унети. Није подвела извештај, али су уз писмо председника комисије г. Андоновића (ГБр. 788) приложени записници комисијских састанака у којима је детаљно изложен рад комисије.

По саслушању писма, Одбор је одлучио: да се записници комисијског рада публикују у општинском листу, па неко кратко

— Имате право, ја никако да се опоменем!

Казах му своје име:

— Хеврих Бенклер, судија.

Застаде за тренутак; замисли се, и рече:

— Да.. виђао сам вас код Поенселових, пре рата.

Ето од тога доба већ дванаест година!

— Дакле поручик Ревелијер?

— Да. Био сам шта више и капетан Ревелијер до онога дана, када ми топовско ђуде обе ноге однесе. —

Заћутасмо. Сала сам се сећао округлог гибког младића, како лако и красно управља котиљоном и осваја срца лепог пола. Зваху га — тако га прозваше — „вихор.“

Иза ове јасне слике лебдило ми је у памети још нешто, чега се не могу да споменем. Сећао сам се да сам знао неку причу, једну од ових историја, којој се не поклања велика пажња, и која се увек лако заборавља.

Знам да је у тој причи било и љубави. На дну памћења мицаху ми се опет неке успомене. Мало још и пред очи изађе ми лик једне децотице, а у памети просину и име њено...

То је била заиста љубавна историја, обична, без оригиналности али и чиста. Млада девојка воледа је вагрено поручика. Говорило се и о скором венчању срећних вереника. —

Поглед ми се од једном оте више главе мога сапутника. Завијутци које мало час поређа слуга, комешаху се од потреса вагонског. Дођоше ми на памет речи што их при поласку изговори служитељ Лорен:

— Овде је све. Има пет завијутака: слаткиши, лутка, добош, пушка и паштете с џигерицом.“

Кроз главу ми сину нова мисао: склоних читав роман у памети. Роман, какве читамо посведневно. Били верени, али

време да се сачека да би и грађани ван одбора (који би желели) могли изнети своје назоре или учинити примедбе па тек онда да се приступи решењу.

IX.

Председништво јавља, да је комисија за надзор над грађењем новог водовода поднела извештај: која је земљишта код извора потребно откупити за инсталацију водовода.

По саслушању извештаја (АБр. 1625), Одбор је изабрао: г. г. Мар. Велизарића, Солом. Ј. Азријела, Раденка Драговића, Ђ. Димитријевића и општ. правобраниоца, да са водоводном комисијом изврше откуп у извештају побројаних имања ако се поведе; у противном да поступи по 28. чл. зак. о водама.

X.

Поводом питања одборника г. Гавре Бркића: како је суд могао без Одборске одлуке да подпже таксу на свињско месо, и друго: зашто пред Одбор нису изнесена она и онаква правила како их је комисија пројектовала, него су мењана.

На прво питање председништво је оставило да у идућој седници поднесе изјаву, а на друго питање дало је одговор: да је комисију Суд био саставио, а не Одбор, према чему је могао чинити измене у ономе са чиме се није сложио.

Задовољив се одговором, Одбор је саслушао правила о слободном клању и продаји меса, која подноси Суд општине као предлог, и усвојив их у начелу одлучио да се у идућој седници приступи претресу истих и специјалном решавању.

РАД РЕГУЛАЦИОНЕ КОМИСИЈЕ.

II. Састанак — 6. Априла.

Присутни су сви чланови осим г. М. Цветковића.

1). У „Кнез Михаиловој“ улици да се учини још и следећа исправка, а на име: да се хоше ново-озидане Спасићеве зграде, које лежи у „Лепеничкој“ улици, веже са хошетом Панђелове куће, која лежи у „Кнез Михаиловој“ улици.

2). „Узун-Миркова“ улица да се измени на тај начин, да се од хошега гостионе „Краљ“ на „градском пољу“, које се задржава, пође до првог хошега велике школе, за тим да се задржи фасада велико-школска, а друго хошега велике школе, да се веже правом линијом са хошетом код „Дарданела“ у „Васиној“ улици. „Васина“ улица да добије према тој утврђеној линији ширину од 18 метара, а исто тако и „Узун-Миркова“ улица, при чему има регулација да се изврши сечењем до зелене линије у „Узун-Мирковој“ улици.

3). Троугао између „Миланове“ и „Љубичине“ улице, да се повећа са оноликом површином, која је потребна да се дође у фронт „Лепеничке“ улице по зеленој линији.

изненадан обрт: стипај незгода, несавладљива препона! Или је овај официр и ако нагрђен у рату, нашао и после рата верност своје заручнице. Одржала веру и пошла за-њ.

Кад слушамо, или у књигама читамо о самопрегоревању, великодушно налазимо да је и лепо, и племенито и оправдано жртвовати се. Чисто човек добије вољу да се и сам са задодољством жртвује. Али се мамурлук великодушности брзо разгони а последица остаје: горчина живота... Завршеци и на шозорници и у књигама су разнолики. — Дођох на другу мисао. Можда се поручик оженио пре рата, пре оног ужасног часа и страшног случаја, кад је остао без ногу... Бедна жена морала је тужна и жалосна да прими, негује теши и крши унесрећенога мужа. Отпшао здрав и леп а вратио се — богаљ!... Да ли је Боже тај човек утешен, срећан? —

Нека неодољива жеља обузе ме да сазнам што-год, оно што је главно, из чега би после извео што не буде хтео рећи.

Говорасмо по ново али о случајностима. Судило сам по стварима које носи, да је родитељ троје деце. Слаткиши су за жену, лутке за ћерцицу, добош и пушка за синчиће а паштете за њега самог. — Упитах га:

— Ви сте и отац капетане? —

— Не, господине, — беше његов кратак одговор, који ме по све збуни, као да сам учинио недотунавну погрешку.

— Не замерите моме љубопитству, али сам судио по речима слуге, који вам ствари донесе.

Он се осмену, за тим проговори:

— Не, нисам се ни женио; остао сам — тако да кажем — на преговорима.

- 4). „Љубичина“ улица да остане по предложеној регулацији првеном бојом, са изменом ћошкова у „Васиној“ улици.
- 5). „Миланова“ улица да остане по извршеној регулацији, са црвеном бојом.
- 6). „Позоришни трг“ са спомеником, да остане по предложеној регулацији.
- 7). „Обилићев венац“ да остане по предлогу.
- 7). У почетку „Гаумачке“ улице код позоришта, да се изведе линија Коларчетовог имања у правац „Обилићевог венца“ и „Гаумачке“ улице, а између Пашоне и плаца регулационог фонда, да се образује нова парцела, као што је то зеленом бојом означено.

III. Састанак — 7. Априла.

Присутни: г. г. Андоновић, Миленковић и Маринковић.

- 1). На парцели између „Цариградске“ улице и „Обилићевог венца“ на спрам коларчетовог имања, да се осече парче до зелене линије, која је на плану учртана, те се тиме добије проширење улице која води ка Позоришту и да се на учртаном триуглу подигне мали парк за украс споменика.
- 2). „Топличин венац“ да се у главне задржи по предлогу по да се учини исправка између „Обилићевог венца“ и „Љубичине“ улице по учртаној зеленој линији, како би се добила за цео „Топличин венац“ једна иста улична ширина.
- 3). У „Цариградској“ улици, да се задржи фронт где је кућа Андрејевића и Ристе Миленковића, по пројекту, а да се противна страна те улице регулише по зеленој линији, тако, да се од предема код Кузмановића, повуче права на Ђоше Коларца.
- 4). „Краљ Миланова“ улица од „Обилићевог венца“ до чесме теразијске, па и доле да остане по предлогу, по да се изврши засађивање дрва по начиненом предлогу од стране општине зарад маскирања неправилне регулације.

IV. Састанак — 9. Априла

Присутни су били сви чланови.

- 1). У парцели између улица: Скопљанске, Краљ Миланове, Цариградске, Кастријотове и Два јаблана, да се просече нова улица по учртаној зеленој линији, са ширином од 15 м. и да се на раскрсници код Два сокола секу Ђошкови по зеленој линији, при чему улице: Скопљанска, Два јаблана и Косовска да остану по пројекту, првеном линијом.

V. Састанак — 10. Априла

Присутни г. г. Гргур Миленковић, Смедеревац и Маринковић.

- 1). Краљ Миланова и Призренска улица, да се регулишу по зеленој линији, те да се задржи фронт гостине Балкана.
- 2). Телеграфска улица да се регулише по пројекту, са изменом, као што је то зеленом бојом учртано.
- 3). Сибичка улица да се регулише по учртаној зеленој линији задржавајући ширину од 6,5 мет.
- 4). Да се фронтови Краљ Миланове улице почев од Скопљанске са оба фронта, корегирају, држећи се правца зеленим бојама.

- 5). Балканска, Абаџијска, Министарска и Вазнесенска улица, да остану по одобреној регулацији првеном бојом означеној.
- 6). Савамајска улица да остане као што је првеном бојом регулисана, само при крају своје и улазу у Балканску улицу да се корегира по зеленој повученој линији.
- 7). Ломина улица, да се регулише по зелено учртаној линији.

VI. Састанак — 11. Априла.

Присутни г. г. Андоновић, Миленковић, Смедеревац и Маринковић.

- 1). Трг Зелени венац, да се регулише, задржавајући страну Абаџијске улице, где је кућа масе Стеве Милосављевића, банабака и дућани Филипа Христића а да се насупрот фронт Зеленог венца регулише по извученој зеленој линији, с тим, да се на оном месту где је механа Зелени венац, регулација изврши тако, да се насупрот већ поменуте линије образује прав угао, образујући улаз Једренске улице и Сереске у Зелени венац у ширини од 19 метара.
- 2). Сереска улица да се регулише по учртаној црвеној линији, а Једренска у свом доњем делу, по црвеној а у горњем по зеленој линији.
- 3). Парцела до Зеленог венца где је апсана, да се одели једном новом улицом од 10 метара ширине, која би приближно пада у правац Ломине улице на једној страни а на другој стицала се са Једренском улицом према кући Модеровићевој.
- 4). Каменичка улица, од Ломине улице ка Венецији, да се задржи према учртаној црвеној линији.

VII. Састанак — 13. Априла.

Присутни г. г. Андоновић, Миленковић, Смедеревац и Стефановић.

- 1). Пиварска улица, да остане по пројекту првеном линијом.
- 2). Споменичка улица, да се прошири до Енглезовца са ширином 38 метара.
- 3). Тобџијски трг да се регулише по зеленој линији тако, да се фронт Железничке улице продужи до Споменичке улице, т. ј. да просече парцелу између Сјеничке и Споменичке улице.
- 4). Железничка улица по пројекту да остане.
- 5). Кнез Милошева да остане по пројекту.
- 6). Сјеничка, 7). Мостарска, 8). Кодубарска, 9). Вишеградска, 10). Цветна улица, 11). Фрушкогорска, 12). Сарајевска, 13). Орловићева, 14). Писарска, 15). Мајурска, 16). Пријеполска, 17). Београдска, 18). Крагујевачка, 19). Цветни трг, 20). Урошева, 21). Милутинова, 22). Крунска, 23). Љубовијска, 24). Фишекијска, 25). Рудничка, 26). Девојачка, да остану по пројекту. —
- 27). Улица Ресавска да остане по пројекту, а да се продужи до гробља, по зеленој линији, задржавајући своју ширину од 19 м. с тим, да се упоредо са Фишекијском улицом просече са овом у вези.
- 28). Између гробља и постојећих парцела, да се просече нова улица од 10 м. ширине, која би водила ка Тркалиту, а из разлога да се одвоји црквено имање од приватног и право службено задржи.
- Исто тако, да се тако постала парцела подели улицама:
- 29). У продужењу Урошове.
- 30). У продужењу Милутинове које би се створиле од садањих пролаза.
- 31). Обренова улица да остане по пројекту.

Али ако се не варам, ви сте били и заручени са г-ђицом Мандал, кад смо се познали.

— Имате врло добро памћење!

Бејак све више радознао.

— Мислим да се мало доцније говорило и то, да ће г-ђици Мандал узети господин... господин...

— Господин од Флерела, доладе он обичним гласом.

— Да, и то сам — сејам се — слушао, и шта више, мислим да се тада спомињало и ваше име, страдање у рату шта ли? —

Погледах га право у очи.

Он се зажари. Његово пуно, навалом крви наливено лице поцрвене још већма. Брзо и ватрено он ми одговори као човек, који и даље води парницу у напред изгубљену, изгубљену у духу и у срцу, али коју с поносом хоће да добије пред јавним мњењем.

— Није право, господине, што помињу поред мога имена и име г-ђе Флерел. Кад сам се вратио из рата без ногу, нисам никако хтео пристати да она буде моја жена. А јесам ли и могао другаче чинити? — Кад се девојка удаје, пријатељу, не удаје се ради параде, него да живи, да живи сваког дана, сваког часа, сваког минута, сваког секунда поред човека; а кад је тај човек наказа, као што сам по несрећи мојој — ја, сме ли он да осуди и друга свог на патњу, на вечито трпљење, на трпљење до смрти? О, ја врло добро разумем свако пожртвовање; ја се дивим свакој великодушности, али само до граница могућности. Да се једна жена одрече живота у коме се надала срећи; да се одрече сваке радости, свију снова, да би само задовољила публику — то ја, не, никако, нисам могао допустити! Тајву и толику жртву ја нисам хтео да примим; ја сам

је одбио свом решеношћу разума и ако с болом срца! — Чујем ли дуцу мојих штака по поду собе, долази изван себе, да бих удавио служитеља мога; и зар налазите онда да сам могао пристати да моја жена трпи оно што ја сам не могу да поднесем?...

Он умуче — ја не знаћих шта да кажем. Да ли сам требао да тврдим противно? — Не, нисам могао и ако не бејак задовољан. Моја појетска осећања бунеше се. Та ако ико други, овај паћеник за отаџбину имао је право да не одбије, имао је оправдања да прими жртву љубљенога срца...

Стишам се и запитам:

— А има ли гђа Флерел деце?

— Да. Ђерку и два сина! Њима и носим ове играчке. Она и њен муж увек су врло добри према мени — њих и њихову децу само и имам ја...

*

Влак се црваше уз Сен-Џермен. Прође кроз тунеле, стиже до станице и стаде. Хтедох капетану понудити моју помоћ да сиђе, кад се на отвореним вратима указаше две руке и зачу срдачан поздрав:

— Добро дошао драги мој Ревелијере!

— Боље нашао, Грелеру!

Иза мужа љупко се осмејкиваше жена, весела, радосна, још млада. Девојчица једна скакуташе покрај мајке, а два мушкарца гледаху радосним очима пушку и добош, што им отац додаде.

Када бедни Ревелијер сиђе на перон, сва га деца радосно загрлише, а у очима његовим засија се крупна суза.

Да ли то беше суза бола ил' радости?...

VIII. Састанак — 16. Априла.

Присутни сви чланови сем М. Цветковића.

1) Хилендарска улица, да се са стране на којој је кућа Др. Л. Лазаревића, задржи до краја плаца Лазаревићевог. Између парцеле коју завршује поменута кућа и плаца митрополије, да се отвори улица од 12 мет. ширине, по зеленој линији, тако да удара на ћошак Ладне улице, Хилендарска улица да добије ширину од 15 м. са два прелома. Први прелом код Лазаревићеве куће, други на крају митрополитове баште, а да се противни фронт према овоме регулише по зеленој линији.

2) Поштанска улица да се задржи по пројекту, но с тим, да се преко улице Два бела годуба, та улица продужи до палидулске пијаце са ширином од 12 метара.

3) Палидулски трг, да се подели на два дела, један део 130 + 58 м. да остане под пијацом, а други да се парцелира и да се употреби на општинску корист.

4) Да се Ратарска улица продужи са преломом на раскршћу са Тимочком улицом по зеленој линији.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

О Д Р Ж А В А Њ Е Ч И С Т О Ћ Е ПО УЛИЦАМА ВАРОШКИМ

(НАСТАВАК)

У *ХанOVERу* чисте се само живље улице трипут, где је мањи саобраћај двапут, а у осталима једанпут недељно.

У *Франкфурту* ноћу се чисте само живље улице и то трипут недељно, од 9 сати у вече до 6 или 6 и по сати у јутру. Дању чистење траје од 6 у јутру до 7 у вече. Извожење ђубрета бива у исто доба.

У *Штрасбургу* почиње чистење у 4 сата из јутра и свршава се у 9 сати. Ђубре са улица и из кућа извози се између 6 и 9 сати изјутра.

Дневно се чисте улице у *Бреслави*, *Диселдорфу*, *Хајделбергу*, *Келну*, *Мајнциу*, *Минхену* и *Штутгарту* и то у *Бреслави* лети од 4—8 и по сати пре подне, или од 1 и по до 4 и по по подне, а зими од 6—11 или од 1 до 5 сати.

У *Диселдорфу* мора се чистење и извожење довршити до подне.

У *Келну* лети од 7 сати, а зими од 8 сати изјутра почиње чистење и траје док се не доврши. Исто тако и у *Мајнциу* и у *Минхену*.

У *Штутгарту* лети од 5—7 траје чистење, зими од 7—9 сати изјутра.

У *Нирнбергу* дужни су сопственици кућа сваког дана почистити тротоаре до 8 сати пре подне, а до половине улице три пут недељно, и то лети пре 8 сати у вече, а зими пре 5 сати по подне.

Исто тако и у *Вирибургу*, само што тамо чистење лети бива пре 7 сати а зими пре 8 сати изјутра.

Д). Радови у режији и под акорд.

У *Ахену* оне улице које је општина дужна да чисти, а то је сразмерно мали део свију улица, даје општина предузимачу на три године под акорд, за шта му плаћа извесну суму новаца. Исплата се врши на крају сваког месеца. Предузимач је дужан и ђубре да извози.

У *Берлину* врше чистење улица надничари, које општина плаћа. Извожење ђубрета даје општина под акорд предузимачу на 5 година, с тим, да је предузимач дужан давати послугу, осветлење и запрегу за машине за чистење улица, као и за кола за поливање улице.

У *Бремену* издаје се чистење улица — изношење ђубрета и поливање улица, предузимачу.

У *Бреслави*, *Касену*, *Дрезди*, *Диселдорфу*, *Франкфурту*, *ХанOVERу*, *Хајделбергу* и *Лајпцигу* извршује се одржавање чистоће по улицама, које је општина дужна чистити, у режији.

У *Хамбургу* уступа се чистење улица, изношење ђубрета са улица и из кућа, предузимачу на 5 година. Укућани су дужни ђубре изнети у судовима на улицу.

У *Карлсруху* чистење врши општина у режији, а извожење ђубрета са улице и из кућа издаје се предузимачу на 3 године. Ђубре се мора најмање трипут недељно извозити и то у свакој улици одређеног дана у одређено време.

У *Келну* издаје се и чистење улица и извожење ђубрета предузимачима на шест година. Цела је варош подељена на 4 дела и сваки део уступљен по једном предузимачу, који су дужни сваког радног дана улице чистити и ђубре извозити, а сем тога зими уклањати лед испред општинских зграда и чесама.

У *Мајнциу* чистење врши општина у режији, а извожење ђубрета издаје под акорд.

У *Минхену* чистење врши општина у режији, а извожење ђубрета са улице издаје се на три године предузимачу под акорд, који је у исто доба дужан изнети и ђубре из кућа, ако укућани исто изнесу у судовима на улицу.

У *Нирнбергу*, чистење улица маказом патосаних, као и пешачких стаза, поред паркова, врши општина у режији. Извожење ђубрета и чистење осталих улица, уступа се предузимачима, који су дужни лети улице и поливати, а зими тротоаре пепелом посипати.

У *Штрасбургу* чистење улица и извожење ђубрета врши се у режији. Потребна вода и коњи узимљу се под кирију на 6 година.

У *Штутгарту* издаје се чистење улица и извожење ђубрета под акорд предузимачу, који је дужан важније улице дневно да чисти, а тако исто и дневно да извози ђубре из кућа, које се на улицу изнесе.

Поливање улица врши општина у режији.

У *Вирибургу* дато је чистење улица и извожење ђубрета, како са улица, тако и из кућа, под акорд предузимачу.

Е). Шта кошта чистење улица и изношење ђубрета.

У *Ахену* само за сразмерно мали део улица плаћа општина предузимачу 6000 динара: за чистење оних тротоара и делова улице, које општина има да чисти, као и недељно једанпут чистење одушака у које се слива кишница са улице. —

У *Берлину* пак троши општина на чистење улица годишње близу два милиона динара, и то (за 1883. год.):

а), на плате и наднице.	860.741 д.
б), на одело	7.309 „
в), на алат за чистење, материјал, запрегу и послугу, за машине за чистење.	197.615 „
г), на извожење ђубрета	660.967 „
д), на поливање улица.	185.625 „
ђ), на чистење општинских плацева и депоа.	7.784 „
е), чистење јавних нужника.	6.185 „
ж), разни други издатци	9.081 „
з), непредвиђено.	18.435 „

Свега динара 1,954.492 д.

Обично пак годишње се издаје на чистење улица више од 2 милиона.

(НАСТАВИТЕ СЕ).

КОРИСТИ

ЕЛЕКТРИЧНОГ ОСВЕТЉЕЊА

Нагли напреси које је у сразмерно кратком времену постигло електрично осветљење на пољу практичне примене, имају се приписати једино разним користима које даје то осветљење. Те користи чине дакле, да из године у годину електрично осветљење све снажније крчи себи пута и већ неколико градова и на самом Балкану, који још нису завели централно осветљење вароши, претпоставиће електрично осветљење осветљењу са ваздушним гасом.

Данас не постоје више разлози са којих се у прво време порицало да ће електрично осветљење имати већег успеха. Све поставке противника електричном осветљењу потрвене су научним доказима и истинитим рачунима, те ће тако у будуће све више градова заводити електрично осветљење. Градови пак, који су раније већ издали, на дуги низ година повластице извесним друштвима, или уложили огромне капитале у инсталације осветљења ваздушним гасом — нема сумње — морају мање више за дуго још остати при томе осветљењу. Али они градови, који модерно осветљење нису раније увели, усвајаће *електрично* и само за то, што завођење тога осветљења много мање стаје, лакше се извршује, и релативно потрошак јевтиније кошта.

Противници електричног осветљења могу дакле бити само она заинтересована удружења, у чијем интересу лежи да се осветљење ваздушним гасом дуго још у животу задржи; која, тако рећи, са тим осветљењем раде и на осветљивање градова ваздушним гасом повластице на све стране траже.

Питање о осветљењу на дневноме је реду и у нашем граду, и ма да налазимо да осветљење није најнасушнија потреба, ипак са извршењем не би требало оклевати ни с тога, што општини за извршење осветљења нису потребни неки нови извори, нити нарочити зајам. Осветљење ће се, по већ донесеној и од стране Збора усвојеној одборској одлуци, извршити средством концесије.

*

Да поређамо сада у кратко какве користи пружа електрично осветљење:

I.) Електрично осветљење заводи се већ одавно по млиновима, мајданима и скоро свима поле већим творницама (фабрикама) с тога, што се помоћу извесног броја добро распоређених електричних кљунова може осветљавати сваки простор тако, да светлост на све стране буде потпуно подједнако распоређена.

То се не да постићи на тако потпун начин ни једним другим до сада познатим начином осветљења, сем ако би се употребио огроман број свећа или гасних кљунова, чији би трошкови у велико надмашили оно што кошта употреба електричног осветљења, које је много једноставније и много већег дејства. Према томе, електрично осветљење нарочито се препоручује за канцеларије, радионице и т. д. које морају да се осветљавају потпуно и са подједнаком и благом светлошћу.

II.) Електрично осветљење даје светлост, коју можемо назвати здравом и чистом, како у негативном тако и у позитивном смислу, јер производи мање топлоте а не ствара сагориве гасове, — те тиме мање кужи ваздух не остала осветљења, а нарочито мање него гас.

Лампе са волтиним луком дају чисту светлост, која се приписује хемијским и вентилаторским особинама, које најбоље карактеришу ову врсту осветљења. Дејство светлости са волтиним луком на диму или у опште на угљеној киселини, састоји се у томе, што се ваздух лучен од угљене киселине, а угрејан пламеном, пење на више; тиме је принуђен да излази код огњишта елек-

тричне лампе, где се раствара у кисеоник, који постаје слободан, и у угљен, који се нагомилава на електроду (угљеној писаљци). На тај начин, — и ма да и нема поновљеног ваздуха с ноља, ваздух једног локала раствара се непрекидно, и кисеоник се непрестано приновљава у озонском стању. Тиме се и објашњава она чудновата свежина, што се осећа у локалим, који су осветљени електричним лампама, снабденим са волтиним луком.

III.) Електрично осветљење даје белу светлост. Није нужно много указивати на ту корист електричног осветљења, нарочито у погледу бојадинаца, радионица, млинова и осталих фабрика, у којима се морају разликовати и срањавати боје при ноћном раду. Позната је ствар, да свака друга светлост пагиње мање или више каквој боји, а да је често врло тешко распознати боје код лампине светлости. Те рђаве стране нема код електричног осветљења, пошто је та светлост најприближнија светлости дана тако, да нам све предмете преставља у оној природној боји, какву нам преставља сунчана светлост.

На послетку ово осветљење даје врло добру светлост у салама за пријем, за игранке, за концерте, певања итд; те за то, све оно што се у таким приликама сматра као неопходно, да се да свежа боја лицу и улепша тоалета — непотребно је при електричном осветљењу, јер блага и јасна светлост, коју распростире овако осветљење, показује сваки предмет у природној боји.

IV.) Електрицитет даје потпуно чисту светлост, која не производи никакав непријатан мирис, као што је напред већ казано. С тога се електрично осветљење већ у опште радо употребљава у галеријама слика и скулптуре, као и по радњама рубља и белих материја у опште. Корисно се упогребљава дакле у локалим у којима су изложени бели предмети, које би гас или друга средства за осветљење гаравио и квариво. Додајмо да се та светлост исто тако корисно — употребљава и за осветљење подземних ходника — лагума. Кад су осветљени електричним осветљењем, ходници изгледају као посред јасног дана.

V.) Нарочито при ноћним радовима од већег размера, који теку под ведрим небом, електрично осветљење се особито истиче. Тако, стратегија је одавно овај начин осветљења пригрлила са успехом при извршењу великих радова око насипања, служећи се у ноћи светлошћу електричних лампи; а у јавном животу грађевинарство и пољопривреда први су прихватили ову нову светлост. Она осветљава као дан пространа радилишта, гди се ради под отвореним небом, као н. пр. вршење жита и т. п. који ће се радови све то више и у будуће радити ноћу, при електричној светлости. Управљање са динамо-електричном машином врши се независно од машине млатилице и непосредно са мотором, без употребе другог чекрка.

Што се тиче коштања израде овог електричног осветљења, то се због незнатности моторске снаге која је нужна при изради, трошкови рачунају на 15 пара, на сат и на један пламен, што чини толико колико коштају угљене писаљке, које изгоре у лампама.

VI.) Једна од највећих користи електричног осветљења, то је потпуна лична безбедност, јер је код електричног осветљења свака могућност експлозије искључена, пошто исто осветљење не развија никакве експлозивне гасове. Исто тако нема опасности за пожар, јер електричном пламену није нужен ваздушни кисеоник, те се може затворити херметички, што потпуно чини немогућом сваку експлозију и сваки пожар. Ова је, дакле, корист електричних лампи од највећег значаја за мајдане и млинове, јер осветљење, које нема ништа заједничког са економним ваздухом, чини *à priori* немогућим сваки случај који би могао произвести експлозију подземних гасова и т. д. Д.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Седница. У четвртак, 23. о. м. Одбор општински држао је нарочиту седницу ради специјалног претреса нових правила о слободном клању и продаји меса у Београду и атару општинском.

Донесена је одлука да се и такса на говеђе месо наплаћује по тежини заклатог грла а не од грла на живо, па је с тога решење о количини таксе одложено за другу седницу, докле Суд општински не измени предлог за таксу по тежини.

За телећину, јагњетину и свињетину прописана је такса.

Саопштићемо је у идућем броју, у коме ћемо публиковати усвојена правила о слободном клању.

Ради знања. Поводом погрешне вести коју је донео један београдски лист, многи нас грађани питају: је ли истина да ће општина радити прво и само школе па тек доцније водовод?

Нама долазе чудна ова питања. Објављеним одлукама, као и штампаним извештајима комисијским дата је прилика свакоме да се обавести и о реду извршавања великих рефорама.

И реконструкција данашњег и радови на грађењу новог водовода отпочети су већ у велико. О канализацији смо јавили у претиршлом броју, а стечај о изради планова за подизање школских зграда публиковали смо пре толико времена.

Вест да ће се прво и само школе градити, измишљена је тендецијозно.

Виравке карте. До 25 тек. мес. узели су бирачке карте:

У одељку врачарском	207.	грађана
„ „ дорћолском	290.	„
„ „ варошком	211.	„
„ „ палидулск	184.	„
„ „ савамаалск.	181.	„
„ „ теразиском	176.	„

Свега 1249. грађана.

ИЗ СТРАНИХ ОПШТИНА

Галац. Општина галачка у последње време живо ради на томе, да се у најкраћем року изведу многа уређења, која ће вароши дати праву и особиту лепоту, и учинити, да међу уређеним и знатним градовима Галац заузме оно место, које му припада по величини, важности положаја и трговинском значају његовом. Наградиће се и краћа пруга између Брајиле и Галца, пошто је данашња због теренских тешкоћа и сувнше дуга. Нарочито паробродско друштво добиће повластицу за вожњу између Галца и Брајиле. У средини самог града подигнут је већ прекрасан парк, по најлепшем обрасцу западних градова, у коме се по све дневно скупља мноштво света а сваког дана од 5—7 концертује војна музика. Сем ове „народне баште“ у скоро ће се отворити и парк са великим алејама за пешаке, кола и јахаче. — По пропорцијама истина мањим, али и Галац ће у скоро имати своју „bois de Boulogne“. У средини овог великог парка направиће језеро, са водопадима и водоскоцима, које ће зими служити и за топилање. Усвојено је електрично осветљење. — Опште одобравање што је електрично осветљење претпостављено **ваздушном пасу** иде догле, да се у штампани већ бележи како ће електрично осветљење бити чепенка осталим уређењима.

Још један дакле више од градова на балканском трополу, који не оклева да заведе све што је могуће, само да се створе повољнији услови, што више угодности за живот!

Софија. „Revue d' Orient“ редовно прати општинске послове у Софији и бележи све што општина тамо ради. По најновијим његовим вестима, позајмљених 10,000,000 динара утрошиће општина врло брзо да би се само што брже посвршавали пројектовани послови. Сем регулације старих и отварања нових улица, живо се ради на изменама цеви и дограђивању водовода и на што скоријем извршењу електричног осветљења. У току ове године порушено је 453 старих кућа а у новом кварту саграђено нових 450 сем 203 камених зграда у средини вароши.

Од направљеног зајма утрошено је до сада преко 4,500,000 динара, и то: 1,500,000 па путове; 400000 дин. за водовод, 350000 за један камени мост; 2,400,000 на експропријацију.

РАЗНЕ БЕЛЕШКЕ

Новинарско удружење. У Букурешту су новинари саставили друштво, које по статутима има три врсте чланова. У првој су сви новинари и коректори који живе у Букурешту, и то су „активни чланови“. У другој врсти су: „чланови дописници“ — новинари који живе у унутрашњости или на страни. У трећу врсту спадају „почасни чланови“ — власници листова, књижари и у опште списатељи. Циљ је друштва оснивање једног фонда за **узајмно помагање**, и другог, за потпору породица умрлих чланова. Управа је састављена из 9 чланова, од којих је један **благајник** (полаже и кауцију), један главни тајник и један библиотекар. Друштво је добило одобрене да приреди једну лутрију у корист свога фонда.

Овако исто друштво основано је 1882. у Будимпешти и његов фонд данас већ износи 300.000 динара. Оно је ових дана отворило нову дворану у дому који је себи за друштвене цели саградило.

Вежа часовника. У Гетингу пали су на једну оригиналну али и врло корисну мисао — изналазе начин да се помоћу великог главног часовника доведу у везу све часовнике у вароши, те да се сви из реда навијају и раде по томе главном, регулатору. На звездарници поставиће се један велики часовник, којим ће управљати особље звездарнице.

Од тога великог часовника спровешиће се мрежа жица по целој вароши и ставити у везу најпре часовници универзитета и јавних зграда, а доцније и часовници који се налазе по ћошковима улица за општу, јавну потребу. Допустиће се и приватним лицима да своје кућевне луварске часовнике вежу са регулатором.

На овај начин сви ће часовници у Гетингу на секунде показивати тачно и исто време, те тако разлике у времену и часовницима тамо неће бити.

Средство за брисање. Врата, прозори и намештај, премазан масном бојом, чисте се доста тешко а често се и кваре употребом **шкодљивих средстава**. За ту циљ врло је добро употребити — за прање — раствор нишадера у хладној води и то на један део нишадера, 20 делова воде. Има и други, у неколико заметнији али и бољи начин. Искува се пола килограма мекнџа у 5 литара воде и дода се течности 50 грама сапуна за прање. Кључали раствор процеди се кроз платно и остави да се охлади, па се после тиме перу прозори, врата, кућна дрвенарија итд. Кад се овако опере дотични предмет, треба га прећи меком кожом. За прање политираних намештаја не треба у раствор трица метати сапун, али такав намештај треба брисати сунђером навлашеним у реченом раствору а за тим га истрти сувом кожом.

Земља и становништво. — Из најновијих статистичких података ухваћена је сразмера земље према броју становника у различитим државама у свету. По том рачуну пада данас на једну душу околно земље:

У Белгији 0,50 хектара, у Енглеској (без насеобина) 0,80, у Италији 0,90, у Холандији (без насеобина) 1,15, у Француској (без насеобина) 1,40, у Аустро-Угарској (с Босном и Херцеговином) 1,60, у Португалији (без насеобина) 1,90, у Румунији 2,43, у Србији 2,50, у Кини 2,80, у Бугарској с Румелијом 3,30

у Грчкој 3,40, у Црној Гори 3,60, у Шпанији 3,70, у Турској (европској) 3,70, у Данској с острвима 10,70, у Русији (европској и азијској) 22,40, у Америчким Државама 18,20 хектара.

Од укупне земље на свему свету пада на једну душу 9,20 хектара. Од укупне земље пада на једну душу: у Европи 2,90 хектара, у Азији 5,30, у Африци 14,90, у Америци 33,80, у Аустралији 190,30, а у поларним крајевима 5461,40 хектара

КЊИЖЕВНОСТ

Штампана је и може се добити нова књига

КРИВИЧНА ОДГОВОРНОСТ

СВЕТЛОСТИ ДАНАШЊЕ НАУКЕ

Написао Др. Мих. Веснић. Београд Краљ. српска држ. штампарија, 1890. Цена 3 дин.

Нашој научно-правној књижевности дело ово може бити само драгоцен приложак; а питање које оно обухвата, од општег је значаја у модерном друштву. С тога, и што је богата грађа разрађена врло удесно, налазимо да је ова књига не само потребна онима, који се баве правном науком, него заслужује да се топло препоручи и сваком другом образованом читаоцу.

НАСТАВНИК, лист професорског удружења. Свеска за Јул-Август, садржи: 1). Један начин поделе угла или лука на три једнака дела, од Св. Обрадовића; 2). Од Кладова до Костоца од П. С. Павловића; 3). Питање о Тириду и Методију у словенској филологији од В. Јагића, превео Х. Лилер; 4). Књижевни језик од П. П. Ђорђевића; 5). Школска реформа; 6). Школско кретање; 7) Просветни записи; 8). Библиографија.

ХИГИЈЕНА или **НАУКА** о **ЗДРАВЉУ** за народне учитеље написао Др. Милан Јовановић проф. Цена 2 дин.

МАКЕДОНСКИ СЛОВЕНИ (отворено писмо редакцији „Руско-славјанскога календара за 1890. год.“), написао Јован Драгашевић. Цена 50 пар. дин.

ШКОЛИЦА за грађанска права и дужности, удесно М. Ђ. Милићевић. Цена 1 дин.

Разне општинске лицитације

Општина београдска издаваће путем јавне лицитације следећа своја непокретна добра, набавки и разна права и то

- 28. августа
- Чишћење пијаца, — у рачуноводству.
- 3. септембра
- Набавка хране за коње чете пожарне — у рачуноводству.
- 6. септембра
- Ков коња чете пожарне — у згради пожарне команде
- 10. септембра
- Набавка дрва за огрев — у рачуноводству
- 22. септембра
- Аренда акциса механског — пред Пандиловом кафаном.
- 12. септембра
- Набавка гаса за осветљење вароши, — у рачуноводству.

XXI. НАРЕДБА

Општинскоме Суду спада у дужност, да се стара за безбедност и удобност пролаза у вароши, и за то се на основу §. 326. кривичног закона

Н а р е ђ у ј е:

да без разлике сви сопственици имања у „Обреновој“ и „Балканској“, улици који пове тротоаре по одређеној ширини и

нивелацији саградиле нису, сада то учине, а тога ради од општинског подизвињера добиће нивелету, која је коначно утврђена од госп. министра грађевина и госп. мин. внутр. дела.

Они пак сопственици, испред чијих се имања и данас налази тротоар од цигаља или ломљеног камена, и који нису до сада набавили прописни материјал занове тротоаре, имају најбавити плоче од топчидерског камена или таквог који је по каквоћи и чврстоћи топчидерском раван или бољи, и да саграде нов тротоар, као што је напред речено, у прописној ширини и по утврђеној нивелети, коју ће и њима дати општински извињер. — Општински извињер даваће обавештења свакоме, за који је камен констатовано, да је по каквоћи топчидерскоме раван.

За грађење ових тротоара прописано је:

- а). Да се земљиште претходно пма јако набити.
- б). Да се камење полаже на слој дунавског песка од 10 савтиметра.
- в). Да фуге буду 5 милиметра широке, и да се залију са цемент-малтером тек пошто се претходно очисте.
- г). Да се за висицу употреби камење дужине најмање 0.50 м., висине 0.35 м. а горње ширине 0.20 м.
- д). Да плоче за тротоар у „Обреновој“ улици не буду нигде тање од 0.10 м., а површина плоче нити сувише дугачка ни мања од 0.20 квадрат. метара.

Да плоче за тротоар, за „Балканску“ улици, која је стрма, не буду тање од 0.12 м., а морају имати у ширини 0.15 до 0.20 м., а дужини од 0.18—0.30 мет

Где се при грађењу тротоара, услед промене нивелете, буде показала потреба, да се при улазу наместе степени, они се не смеју постављати с поља, на тротоару, сем једног степена, и то ако се дуж целе зграде постави.

Становници имања у „Обреновој“ и „Балканској“ улици дужни су по овој наредби направити тротоаре испред својих имања, најдаље до 15. Октобра, јер ће нарочитој казни бити подвргнути сваки без разлике, ко год се наредби не буде одазвао

Од стране Суда општине вар. Београда, 14. Августа 1890. Гбр. 897 и 913.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 16. до 24. Августа закључно прешло је преко општинских кантара:

ТЕЖИНА	Ч е г а	100 к. просечна цена	ТЕЖИНА	Ч е г а	100 кгр. просечна цена
КИЛОГР.		дин.	КИЛОГР.		дин.
	Брашна пшенич.	—	4690	Сламе	2 50
	Брашна кукуруз.	—	138	Коре брезове.	5 50
904 291	Пшенице . . .	11 50		Кајмака . . .	—
233	Кукуруза . . .	9 —		Ораових трупаца	—
27 228	Ражи	8 70	1265	Сира	50 —
37	Сочива	20 —			
78 17	Јечма нова . .	8 15	16	Масти	117
171 713	Овса	10 —		Вуне пране . .	—
	Кукуруз нови	—		Трупаца ораових	—
1799	Пасуља	23 50		Вуне непране	—
3130	Кромпира нова	5 50	26 766	Свиња дебелих	73 —
	Арпаџика . . .	—		Угљена камена	—
7090	Црна лука . . .	4 80			
	Беда лука . . .	—	75 480	Креча	3 —
1504	Крушака	10 —	13 183	Вина црна . . .	23 —
6023	Грожђа	27 —		Комове меке . .	—
1092	Јабука	9 —	2283	Ракије шљ. меке	35 —
	Зелени разне	—	10 000	Цемефта	—
4592	Шљива сирових	9 —	13 200	Кожа сирових	—
5 298	Воде киселе . .	—	10 000	Камена проста	—
18 420	Сена	4 50	319	Кудеље у повес.	65 —

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.